

Ramka ekspercka 2. Andrzej Domagała: *Centrum Orientacji i Poradnictwa Zawodowego*

Andrzej Domagała, psycholog, Kierownik Punktu Orientacji i Poradnictwa Zawodowego Wojewódzkiego Wydziału Zatrudnienia i Spraw Socjalnych w Łodzi

Andrzej Domagała ukończył psychologię w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, zajmował się diagnozą psychologiczną młodzieży i osób dorosłych podejmujących decyzje zawodowe i uzyskał II stopień specjalizacji zawodowej w zakresie doradztwa zawodowego. Pracował jako psycholog w: Specjalnym Zakładzie Wychowawczym dla Dzieci Upośledzonych Umysłowo, Poradni Wychowawczo – Zawodowej, Liceum Medycznym a także, jako specjalista ds. psychologii, w Miejskim Przedsiębiorstwie Komunikacyjnym w Łodzi. Pełnił także funkcję dyrektora Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Łodzi, Kierownika Ośrodka Szkolenia doradców zawodowych MPiPS północnej części Polski oraz dyrektora Zespołu Kształcenia i Doskonalenia w Zakładzie Doskonalenia Zawodowego w Łodzi organizując i prowadząc zajęcia z osobami bezrobotnymi w firmach symulacyjnych. Posiada bogate doświadczenie dydaktyczne zdobyte podczas pracy w Uniwersytecie Łódzkim prowadząc zajęcia ze studentami i słuchaczami podyplomowych studiów poradnictwa zawodowego w zakresie doradztwa zawodowego. Zdobył także doświadczenie w pracach związanych z realizacją projektów, np. w projekcie na rzecz osób niepełnosprawnych dotyczącym aktywizacji zawodowej i wprowadzenia na rynek pracy. Był koordynatorem projektu realizowanego w ramach programu inicjatywy wspólnotowej „Equal” – Łódź „Empatia – Lokalna Solidarność na Rzecz Równych Szans” oraz pełnił funkcję Prezesa Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Kapitału Społecznego „Rezonans” – Łódź. Uczestniczył w stażach zagranicznych i międzynarodowych szkoleniach w: Niemczech – Chemnic i Drezno zapoznając się ze strukturą szkolnictwa zawodowego, we Francji – Lille, Paryż poznając specyfikę usług dla bezrobotnych, a zwłaszcza w zakresie doradztwa zawodowego dla młodzieży i dorosłych, w Szwajcarii – Genewa (Międzynarodowa Organizacja Pracy) i Berno – poznając aktywne formy wspierania bezrobotnych, we Francji – Besancon, zdobywając wiedzę dotyczącą realizacji Programów Zarządzania Zasobami Ludzkimi a w Hiszpanii – Barcelona i w Austrii – Linz, poznając funkcjonowanie Programu Inicjatywy Wspólnotowej UE „Equal”.

Centrum Orientacji i Poradnictwa Zawodowego

Orientacja i poradnictwo zawodowe – ważnym instrumentem racjonalnej polityki zatrudnienia, pod takim hasłem odbyła się w 1983 roku, konferencja w Łodzi, której patronowało Ministerstwo Pracy i Spraw Socjalnych. Uczestniczyło w niej ponad stu pracowników punktów orientacji i poradnictwa zawodowego z całego kraju. Wśród zaproszonych gości wyróżnić trzeba przedstawicieli władz miasta Łodzi, naukowców oraz przedstawicieli łódzkich zakładów pracy. Dwudniowe spotkanie pracowników nowoutworzonych punktów orientacji i poradnictwa zawodowego umożliwiło ich integrację, wymianę doświadczeń zawodowych oraz nakreśliło zadania na najbliższe lata. Wyzwolilo także wiele inicjatyw lokalnych. Jedną z nich była inicjatywa pracowników Punktu Orientacji i Poradnictwa Zawodowego w Łodzi, zmierzająca do utworzenia Centrum Orientacji i Poradnictwa Zawodowego na terenie Wojewódzkiej Poradni Wychowawczo-Zawodowej w Łodzi przy ul. Wólczańskiej 23. Była to pierwsza placówka tego typu w kraju. Mogła zaistnieć dzięki inicjatywie pracowników Punktu Orientacji i Poradnictwa Zawodowego i dyrektora Wojewódzkiej Poradni Wychowawczo-Zawodowej polegającej na formalnym porozumieniu przedstawicieli: Wydziału Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Kuratorium Oświaty, Instytutu Medycyny Pracy, Oddziału Instytutu Pracy, Pracodawców wybranych zakładów pracy.

Do pracy w nowopowstałym Centrum oddelegowano trzech pracowników Punktu Orientacji i Poradnictwa Zawodowego oraz pracowników Wojewódzkiej Poradni Wychowawczo-Zawodowej. W późniejszym okresie zwiększono Zespół o lekarzy: okulistę, psychiatrę a także lekarza o specjalności medycyny pracy z Instytutu Medycyny Pracy w Łodzi.

Już w pierwszym roku działalności Centrum rozpoczęto pracę z młodzieżą kończącą szkoły podstawowe i ponad podstawowe, którą zapraszano na spotkania zawodoznawcze, w zaadaptowanej do tych celów sali ze sprzętem projekcyjnym. Równolegle prowadzono spo-

tkania z rodzicami tej młodzieży. Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom lokalnego środowiska oświatowego i lekarskiego rozpoczęto szkolenia pedagogów szkolnych, lekarzy i pielęgniarek szkolnych dotyczące czynników determinujących wybór, przez uczącą się młodzież, ścieżki edukacji zawodowej. W tym samym czasie rozpoczęto opracowywanie dla potrzeb młodzieży szkolnej i jej rodziców broszury oraz foldery z informacją o zawodach i ścieżkach zawodowych. Kolejnym przedsięwzięciem było rozpoczęcie kręcenia krótkich filmów zawodoznawczych o zakładach pracy i stanowiskach pracy oraz o szkołach kształcących w różnych zawodach, ze szczególnym naciskiem na pokazanie przebiegu praktyk zawodowych. Odbywał się także pokaz audycji telewizyjnych TVP 2 „Decyzje piętnastolatków” zarejestrowany uprzednio na kasetach video.

Dalszą konsekwencją rozwoju Centrum było przygotowanie przez Oddział Instytutu Pracy w Łodzi poradnika zawodoznawczego, którego współautorami byli pracownicy: Punktu Orientacji i Poradnictwa Zawodowego, Instytutu Medycyny Pracy oraz pracownicy Kuratorium. Warto podkreślić, że podejmowane działania w zakresie orientacji i poradnictwa zawodowego zaowocowało chęcią współpracy pracowników naukowo-dydaktycznych Uniwersytetu Łódzkiego i Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie. Efektem tych zainteresowań było, w późniejszym okresie, wystąpienie władz Uniwersytetu Łódzkiego do Ministerstwa Pracy i Spraw Socjalnych o wyrażenie zgody na otwarcie 5-letnich studiów magisterskich oraz dwuletnich studiów podyplomowych w zakresie poradnictwa zawodowego.

Dzięki popularności Centrum oraz bardzo dobrej współpracy z instytucjami zajmującymi się poradnictwem zawodowym, problematyka ta stała się „oczkiem” uwagi decydentów miasta Łodzi. Sposób realizacji zadań w wyżej wymienionym obszarze stał się wzorem dla wielu placówek w naszym kraju. Na zakończenie nasuwa się refleksja, że rozwój orientacji i poradnictwa zawodowego musi doczekać się wyraźnego systemu na różnych poziomach doradztwa a także zainteresowania i konsekwencji w działaniu decydentów, gdyż od nich zależą dalsze losy efektywnych działań podejmowanych w regionach naszego kraju.